Yazar Rehnüma
Pazartesi, 18 Ağustos 2008 16:32 -

Süleyman (Aleyhisselam), babasının yerine saltanata geçip aynı zamanda peygamber olmuştur. Öyle bir saltanat ki bütün dünya, insanlar, cinler, hayvanlar ve rüzgar onun emrine verildi.

Süleyman (Aleyhisselam) daha çocuk yaşında iken bile babasının yanında isabetli hükümler verirdi. Rüzgarın esmesi ile dünyayı baştan aşağıya dolaşırdı.

Hüdhüd kuşu kıssası meşhurdur:

Bir gün geç gelmişti. Sebebini sordu o da Sebe' bölgesinden haber getirdiğini söyledi. Oranın hükümdarının bir kadın olduğunu, fakat o insanların günşe taptığını söyledi.

Süleyman (Aleyhisselam) da meseleyi araştırmak için bir mektup yazdı. Ve onu, oranın hakimi kadına gönderdi. Sebe' halkının hakimi olan kadın (Belkıs) mektubu açıp etrafındakilere okudu. İçindeki sözlere besmele ile başlamıştı. Ve onları islama davet ediyordu. Mektubun peygamber tarafından mı yoksa bir kıral tarafından mı geldiğini anlamak için hediyeler hazırlayıp gönderdi. Onların hediyesi karşılığında Süleyman (Aleyhisselam)

"Allah'ın verdiği mal sizinkinden daha hayırlıdır" diyerek hediyeleri redetti. Derhal ordusu ile gelip onları hakir halde yurtla-rından çıkaracağını söyledi.

Bu haberler Belkıs'e ulaşınca, Süleyman (Aleyhisselam)'ın peygamber olduğunu anladı ve görüşmek için Belkıs ve ileri gelenleri yola çıktılar. Onların bu halinden haberdar olan Süleyman (Aleyhisselam) Belkıs gelmeden evvel tahtının getirilmesini istedi. Veziri Asaf İbni Berha'ya keramet göstererek bir anda tahtı Süleyman'ın huzurunda hazır etti.

Bu duruma şükreden Süleyman (Aleyhisselam), hemen tahtın bazı yerlerinin değiştirilmesini emretti. Belkıs gelince onu imtihan etti.

Senin tahtın böylemi dir? Dedi.

Belkıs:

"Bu sanki o; ben Süleyman'ın Rabbisine iman ettim, biz müslü-manlardan olduk" dedi. Böylece Süleyman'ın sarayına girdiler. Ve daha sonra onunla evlendi.

Bir gün Süleyman (Aleyhisselam) ordusu ile havada uçarken yerdeki karıncaların reisi, ordunun yere ineceğini zannederek karın-caların helak olmaması için onlara, "yuvalarınıza girin" diye emretti. Süleyman (Aleyhisselam) bu sözleri işitti.

Süleyman (Aleyhisselam) yere inip o karınca ile konuştu ve ken-disine nasihat etmesini istedi. Karınca dedi ki:

"Sana ne için Süleyman denmiş, bilir misin?" Hayır.

Karınca: "Selim kişi olduğundan dolayı. Bu dünya vefasızdır sakın ona aldanma."

Tekrar, "rüzgar senin emrine niçin verildi bilir misin?" diye sordu. Hayır.

Karınca "Bu dünya nimeti rüzgar gibidir. Devletinin uzun süre kalmayacağını bilmen içindir"

Daha sonra Süleyman (Aleyhisselam) karıncadan dua istedi. Karın ca da "Allah'tan dilerim ki kadın erkek hiç kimse senden davacı olma-sın" dedi.

Süleyman (Aleyhisselam), Beyti Makdis'i (Mescidi Aksa) cinlere yaptırıyordu. Eceli geldiği anda bastonuna yaslandı. O şekilde iken ruhu alındı. Cinler gaybı bilmedikleri için onun öldüğünü anlamadılar ve çalışmaya devam ettiler. Vakta ki camiinin inşaatı bitti, o sırada bostunu ağaç kurdunun kemirmesi ile kırılınca, Süleyman (Aleyhisse-lam) yere düştü ve cinler onun öldüğünü anladılar. Dağılıp gittiler.

İLYAS (Aleyhisselam)

İsrailoğulları Süleyman (Aleyhisselam)'dan sonra sapıtmış putlara tapmaya başlamıştı. Allah, onlara İlyas (Aleyhisselam)'ı peygamber ola-rak gönderdi. İlyas (Aleyhisselam) kavmine:
"Allahtan başka bir şeye mi tapıyorsunuz" dedi. Onlar ise onu hiç dinlemediler.
Allah onlara bir kıtlık gönderdi ki hepsi yaptıklarına pişman oldu-lar. Ve ilyas (Aleyhisselam)'ın sözünü dinlemeye başladılar. Bir müddet sonra yine azgınlık ettiler. Hazreti İlyas'da onlardan ayrılıp uzlete çekil di. Bir rivayette göğe kaldırıldığı söylenmiştir.

ELYASA (Aleyhisselam)

İlyas (Aleyhisselam)'dan sonra beni israil peygambere olarak gön-derilmiştir.
İsrail oğulları bu zatın söylediklerine de inanmadılar. Sonunda Allah onların üzerine Asuriye denilen azgın bir devleti musallat etti.
Elyasa (Aleyhisselam) peygamberliği Zülkif'e bırakarak bu dünya-dan göç etmiştir.

ZÜLKİFL (Aleyhisselam)

Elyasa (Aleyhisselam)'ın halifesidir. Ve Allah ona peygamberlik nasib etmiştir. Bitlis şehri yakınlarında defnolunduğu söylenir.
Rivayet edildi ki İsrail oğullarından yüz peygamber, öldürülmek-ten kaçıp ona sığınmışlar, o bunları yedirip giyindirip düşmanlarından koruduğu için Zül-kifl ismini almıştır. Günde yüz rekat namaz kıldığı rivayet edilmiştir.

YUNUS (Aleyhisselam)

Filistin'de Ninuva ahalisine gönderilen mübarek bir peygam-berdir.

Bu kavim putlara tapmaktaydı. Yunus (Aleyhisselam)'ın üç sene süren nasihatlarını dinlemediler. Onların bu haline üzülen Yunus (Aleyhisselam) Allah'tan izin almadan denize doğru yol aldı. Oradan da bir gemiye bindi. Hikmeti ilahi gemi yürümedi.

Gemi ahalisi içerlerinde bir suçlunun olduğunu bildiler. Kura atalım dediler. Kura Yunus (Aleyhisselam)'a çıkınca Yunus:

"Evet, o suçlu benim. Rabbimden müsaade almadan kavmini terk ettim" dedi ve kendini denize attı. Hemen büyük bir balık tarafın-dan yutuldu. Cenabı hak balığa vahyetti, onu yememmesini ve ke-miklerini kırmamasını emretti.

Yunus (Aleyhisselam) balığın karnında tevbe ve tesbih etmeye başladı. Onun bu duası şöyledir:

"Ya Rabbi! Senden başka ilah yoktur. Seni noksan sıfatlar-dan tenzih ederim. Muhakkak ki ben zalimlerden oldum" dedi.

Onun bu tesbihini melekler işittiler "Ya Rabbi, zayıf bir ses derinliklerden işitiyoruz" dediler. Mevla buyurdu ki:

"O benim Yunus kulumdur bana asi oldu, bende onu balığın karnında hapsettim"

Öte yandan azgın kavim üzerini kara duman kapladı. Bu duma-ndan korkan kavim peygamberlerini dinlemedikleri için pişman olup tevbe ettiler. O şekilde ki aralarında geçen bütün haksızlıkları telafi edip helalleştiler. Tam tevbe edince, o duman üzerlerinden dağıldı ve kurtuldular.

Bir müddet sonra, tahminen üç gün veya yedi gün veya kırk gün balığın karnından çıkan Yunus (Aleyhisselam), tekrar kavmine döndü. İlahi vazifesine devam etti. Sonra her fani gibi o da ebedi aleme göçtü.